

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 220/2021
09.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Аладина Шемовића, поднетом против решења судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Новом Пазару СИК. бр. 3/21 од 10.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.03.2021. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Аладина Шемовића, поднет против решења судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Новом Пазару СИК. бр. 3/21 од 10.02.2021. године.

Образложење

Решењем судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Новом Пазару Сик. бр. 3/21 од 10.02.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА из ..., адвоката Аладина Шемовића, поднета против решења донетог у поступку сходно члану 569. и члану 571. став 1. тачка 1) ЗКП од стране надлежног органа - МУП-а Републике Србије, Сектор за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије, Одељење за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије у Краљеву, Одсек за аналитику и полицијске евиденције за ПУ Нови Пазар, број 235-1/11 од 04.01.2021. године, којим је одбијен захтев за рехабилитацију окривљеног АА.

Против наведеног правноснажног решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Аладин Шемовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. Законика о кривичном поступку, док из садржине захтева произилази да исто побија због повреде закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку у вези члана 98. став 2. тачка 3. Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за

заштиту законитости, побијано решење укине и предмет врати првостепеном органу на поновно поступање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењем против којег је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован, у односу на правноснажно решење СИК бр. 3/21 од 10.02.2021. године, док је одлуку првостепеног надлежног органа којом је одлучено о законској рехабилитацији, Врховни касациони суд сматрао поступком који је претходио судској одлуци.

По наводима браниоца изнетим у поднетом захтеву за заштиту законитости, побијаним решењем учињена је повреда закона која се огледа у чињеници да иако су испуњени услови, правноснажно је у жалбеном поступку одбијен захтев окривљеног да се утврди да је наступила законска рехабилитација по пресуди Основног суда у Новом Пазару 8К бр. 306/15 од 26.09.2017. године, којом је окривљени АА због кривичног дела из члана 123. став 1. Кривичног законика (КЗ) осуђен на новчану казну. Наиме, како окривљени пре осуде за кривично дело учествовање у тучи није био осуђиван, нити је након тога осуђиван и како је протекао рок од 3 године од дана када је новчана казна извршена, а да у међувремену окривљени није учинио ново кривично дело, то је одбијањем захтева да се утврди наступање законске рехабилитације повређена одредба члана 98. Кривичног законика. По наводима браниоца, суд је погрешно поступио када је жалбу браниоца одбио као неосновану и у прилог свог закључка да нема места утврђивању законске рехабилитације навео да је утврдио да се против окривљеног води кривични поступак за ново кривично дело, учињено пре истека рока предвиђеног за законску рехабилитацију. На тај начин побијаним решењима прејудицира се кривични поступак који је у току према окривљеном јер чињеница да ли је неко лице учинило кривично дело или не, утврђује се једино правноснажном судском одлуком, па је самим тим повређена и претпоставка невиности прописана чланом 3. ЗКП и чланом 34. став 3. Устава Републике Србије.

Ови наводи браниоца изнети у захтеву за заштиту законитости оцењени су као неосновани из следећих разлога:

Одредбом члана 98. став 1. Кривичног законика прописано је да се законска рехабилитација даје само лицима која пре осуде на коју се односи рехабилитација нису била осуђивана или која су се по закону сматрала неосуђиваним. Ставом 2. тачка 3. истог члана, прописано је да законска рехабилитација настаје ако лице које је осуђено на новчану казну у року од 3 године од дана када је та казна извршена, застарела или опроштена не учини ново кривично дело.

Међутим, поред испуњења услова из члана 98. став 1. КЗ који су прописани одредбама материјалног закона, одредбама Законика о кривичном поступку којима је

уређен поступак за рехабилитацију, одредбом члана 570. ЗКП прописани су и процесни услови у поступању надлежног органа у смислу да ће пре одлучивања о испуњености законских услова за настанак законске рехабилитације, надлежни орган из члана 569. овог законика обавити потребна проверавања, а нарочито испитати: 1) да ли је извршена споредна казна или још трају мере безбедности; 2) да ли је против осуђеног у току кривични поступак за ново кривично дело учињено пре истека рока предвиђеног за законску рехабилитацију.

Дакле, надлежни орган који доноси решење мора да утврди не само да лице у питању није у одређеном периоду било осуђено већ и да у том периоду није учинило кривично дело по коме би поступак био у току, јер чланови 98. и 99. КЗ не везују рехабилитацију (брисање осуде), за одсуство нове осуде. Доношење решења о рехабилитацији се одлаже ако је кривични поступак у току, до окончања поступка.

Самим тим, како је суд увидом у списе предмета и уверење Вишег суда у Новом Пазару КУ. бр. 37/21 од 10.02.2021. године утврдио да је према окривљеном АА покренута истрага и да је у току кривични поступак пред Основним судом у Новом Пазару број К-488/2018 због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. КЗ, правилно је применом одредбе члана 570. ЗКП нашао да нису испуњени услови за утврђивање наступања законске рехабилитације. Поред тога, доношењем нижестепених решења у којима се утврђује да је против окривљеног у току кривични поступак, не прејудицира се у вези осуде за кривични поступак који је у току, па се тиме ни не чини повреда презумпције невиности окривљеног на коју се неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за утврђивање наступања законске рехабилитације, те да нижестепеним решењима суд није учинио повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Са изнетих разлога, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**